

**40 DNÍ DO VELIKONOC
SPOLU
S EVANGELIEM**

40 DNÍ DO VELIKONOC

PRŮVODCE POSTNÍ DOBOU PRO CYKLUS „B“

S laskavým svolením nakladatelství Elledici překlad a úpravy z Dossier Catechista 5/2017–2018 David Žofák.
Texty: Maria Grazia Ciravegna, Francesco Craverio; ilustrace: Fabrizio Zubani

ČÍM JE PRO NÁS POSTNÍ DOBA?

Postní doba: máme být více přítomní sami v sobě, ochotnější pomáhat druhým, otevřenější vůči Bohu. Klíče, které nám dává liturgie Popeleční středy – půst, almužna a modlitba – nám ukazují směr.

Postní doba je trénink, abychom se nevyhýbali svým lidským a křesťanským povinnostem.

Postní doba je bojem proti tomu, co nás může od Boha odvádět.

Postní doba je především cestou vedoucí k Pánovým Velikonocům. Připravujeme se otevřít náš život velkému tajemství víry: Ježíšově smrti a vzkříšení, z nichž pochází spása.

Pán se s námi chce setkat. Když se máme sejít s někým blízkým, nemůžeme se už dočkat a počítáme dny, které zbývají. Zkusme tak prožívat i dobu před Velikonocemi!

MINUS ČTYŘICET - POSTNÍ KOSTKY

Na začátku postní doby se pustíme do jednoduché, ale užitečné praktické činnosti. Vytvoříme si **čtyři kartonové kostky** (návod najdeme např. na <https://www.ostrov-inspirace.cz/jak-vyrob-it-papiro-vo-u-hraci-kostku/>).

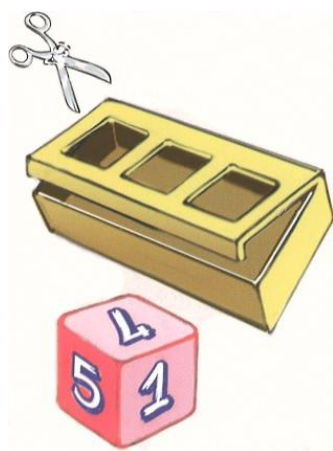

- Na první z nich nakreslíme znaménko minus a na protější stěnu znaménko stop. Na druhou umístíme čísla 0, 1, 2, 3, 4, 5. Na třetí umístíme čísla: 1, 2, 3, 4, 5, 6. Na poslední umístíme čísla: 7, 8, 9 a 0.
- Poté si **připravíme krabici**, do které se vejdou tři kostky vedle sebe, a do víka pro ně vyřízneme otvory (**viz obrázek**).

Na **začátku postní doby** nastavíme kostky na MÍNUS 40 a každý den pak budeme vždy o jednu číslici kostky posouvat směrem k nule (**viz obrázek**).

V **neděli** místo znaménka mínus nastavíme na našem počítadle **STOP**, protože **neděle** (dny, kdy slavíme Kristovu smrt a vzkříšení) **nejsou zahrnuty do postní doby**.

Můžeme společně vyrobit **tolik postních kostek, kolik je členů skupiny**, nebo můžeme vyrobit **jen jednu „obří“ sadu**, kterou vystavíme v kostele nebo v místnosti pro katechetická setkání.

PRŮVODCE

Texty na jednotlivých stranách našeho průvodce představují **evangelia šesti postních nedělí liturgického roku B**, které vychází většinou z evangelia podle Marka.

Komu je průvodce určen?

První část po slovech nedělního evangelia (připomenutého krátkým úryvkem) je určena katechetovi, aby mohl vstoupit do dynamiky biblického příběhu, do radostného – a někdy překvapivého – hlásání.

Rovněž pro katechetu, ale už s ohledem na skupinu dětí, následuje druhá část – **návrh aktivit** pro skupinovou práci, určený zejména pro **děti ve věku 8 – 10 let**.

Kdy a kde navrhované materiály použít?

Průvodce může být **inspirací pro katechetická setkání**, ale i pro případné postní **iniciativy**, a to **před nedělní mší svatou nebo po ní**, případně **při samotné homilii**.

Jak je průvodce uspořádán?

Pro každou neděli je k dispozici:

- odkaz na úryvek z evangelia;
- výklad textu evangelia pro katechetu nebo pro dospělé;
- návrh aktivit pro starší děti prvního stupně ZŠ, ale nejen pro ně; většinou se jedná o jednoduché hry, ale někdy je zde navržen také příběh, dramatizace a manuální činnost;
- krátká závěrečná modlitba.

Na co se zaměřit?

Příprava (včetně modlitby) vyžaduje přípravu materiálů a předběžné stanovení časů a míst setkávání. Důležité je, aby si děti odnesly domů vzpomínku na hezké a příjemné setkání a milý zážitek ze společně prožitých chvil. Kéž to vše povzbudí, podpoří a naplní odvahou!

1. NEDĚLE POSTNÍ

„Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.“ (Mk 1,15)

Na ulicích Galileje Ježíš začíná hlásat radostnou zvěst: **Boží království se přiblížilo!** Kdyby bylo možné nabídnout jasnou definici Božího království nebo kdybychom byli schopni hned pochopit, co to je, Ježíš by nepoužíval **podobnosti**, aby nám ho přiblížil: Boží království je jako semeno, jako poklad, drahocenná perla, hostina...

Něco však můžeme vytužit, protože Boží království není koneckonců nic jiného než svět, celé lidstvo, život všech živých bytostí, jak si ho Bůh představuje a jak si ho přeje: krásný, dobrý, spravedlivý a svobodný pro všechny.

Zároveň je ve smyslu Božího království, jak se o něm mluví v evangeliích, také ukryt **způsob, jak se můžeme k Bohu přiblížit**: jako se z hořčičného semínka stane strom, kvasnice prokvasí celé těsto, sůl dodá chuť, semínko vyrostе samo od sebe.

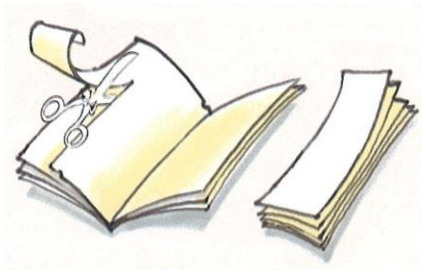
Ale je **ještě něco víc!** Boží království je Ježíš! On už totiž ve svém životě realitu království uskutečnil a předjímal: jeho život byl plně krásný, dobrý, svobodný a spravedlivý; jeho život, nabídnutý jako dar, je otevřenou cestou ke království.

V ulicích Galileje proto zaznívá něco úplně nového: **čas se změnil**. Tuto zprávu můžeme buď ignorovat, nebo jí naslouchat a podílet se **na příchodu království**: změnit svůj život a uvěřit této radostné zprávě.

Změňme svůj život: přestaňme se považovat za střed světa a spoléhat na vlastní síly; raději se naučme vidět věci jinak.

Věřit v tuto radostnou zvěst znamená **důvěřovat tomu, kdo již podle principů Království žil před námi a na sobě ho uskutečnil**; vložit důvěru mimo sebe, v někoho Jiného...

Na ulicích Galileje - skupinová hra

Příprava hry bude snadná!

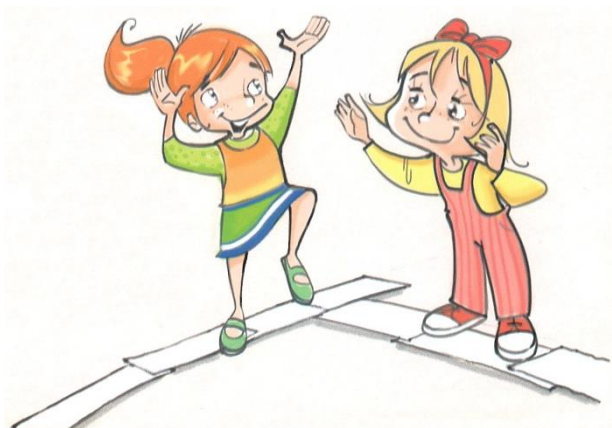
- Vezmeme staré noviny a uděláme z nich proužky papíru široké 20-25 cm, které všem rozdáme a sami si jich také několik necháme.
- Skupina se poté rozestoupí v prostoru tak, aby každý účastník byl dostatečně daleko od ostatních.

Pravidla jsou následující:

- Pruhy papíru položíme na zem tak, jako by to byly silnice, chodíme po nich tak, že směřujeme k ostatním.
- Když se dva lidé-cesty potkají, jeden druhého pozdraví a zopakuje větu evangelia: „Přiblížilo se Boží království!“
- Chodit se může jen po pásech novin, ať už těch, které jsme položili my nebo ti druzí.
- Varianta: Pokud je skupinka nově vytvořená, můžeme nejprve udělat jedno kolo, při kterém se jednoduše při křížení cest účastníci pozdraví a představí se.

Závěr:

Pokusíme se podle adresátů říci několik slov o přicházejícím Božím království, například vyprávět podobenství, které se nám nejvíc líbí (z kratších doporučujeme např. „O pokladu v poli“, Mt 13,44).

Modlitba

Jak krásné! Vysněný svět, jak si ho Bůh přeje pro všechny, s Ježíšem, který ho začal připravovat, a my se na něm můžeme podílet.

Pane, pomoz nám tomu uvěřit a změnit svůj život!

2. NEDĚLE POSTNÍ

O šest dnů později bere Ježíš Petra, Jakuba a Jana, a samotné je odvádí stranou na vysokou horu [...]. Učedníci si mezi sebou kladli otázku, co znamená „vstát z mrtvých.“ (Mk 9,2.10)

Máme štěstí! Dnes už Ježíš prostřednictvím slov evangelia na vysokou horu neodvádí jen Petra, Jakuba a Jana, ale **nás všechny**.

Touto vysokou horou je dnes **setkání s ním v modlitbě**. Toto setkání je tak silné, že může změnit náš vzhled: učinit nás tak prozářenými, jako byl On, pokud se jako Petr, Jakub a Jan **budeme ptát**, co Ježíš myslí slovy „vstát z mrtvých“.

Nemáme si **vybrat mezi vzkříšení a smrtí**, ale spíše se naučit **vidět je společně**: dát život a znovu ho přijmout jako dar, přijmout jeho ztrátu a dostat za to mnohem víc.

Tento způsob uvažování nás přetváří a díky tomu, že Ježíše doprovázíme, záříme stejně jako on. **Nestáváme se „dokonalými“, ale požehnanými**: mírnými a milosrdnými.

Prasklá cisterna - příběh

Několik desítek metrů od sebe stály dvě cisterny. Dívaly se na sebe a občas si povídaly.

Byly však velmi rozdílné. První cisterna byla dokonalá. Kameny, které ji tvořily, byly pevné a dobře utěsněné. Nikdy se z ní neztratila ani kapka vzácné vody.

Druhá měla praskliny jako rány, z nichž unikaly potůčky vody. První, hrdá a pyšná na svou dokonalost, jasně vynikala. Přiblížit se k ní odvážilo jen několik brouků nebo ptáků.

Druhá byla porostlá kvetoucími keři, náprstníky a ostružinami, které hasily svou žízeň vodou vytékající z jejích puklin. Kolem ní neustále bzučel hmyz a na okrajích hníždili ptáci. Nebyla dokonalá, ale cítila se velmi, velmi šťastná

(B. Ferrero, Čtyřicet příběhů z pouště).

Dvě nádrže - mezi divadlem a hrou

Pokud je to možné, můžeme si před vyprávěním **zahrát následující hru**; příběh tím může získat na hloubce.

Rozdělíme se na **dva týmy**.

- Uspořádáme klasický závod, při kterém musíme ze startu do cíle ve štafetě přenést vodu a naplnit láhev.
- Každý tým bude mít plastovou láhev: jedna bude neporušená, druhá bude mít díry.

Během hry musíme být připraveni na protesty znevýhodněné skupiny; na ty odpovídáme: „Vysvětlím to později, teď hrajte“.

V této hře sice „vyhrává“ ten, kdo naplní kbelík jako první, ale podle evangelia tomu tak není. Která ze dvou cisteren je vlastně ta proměněná, která dává více života?

Ježíšovo a naše proměnění nám nedovoluje domnívat se, že jsme lepší než ti druzí nebo první ve své třídě. Toto proměnění znamená vyzařovat (nebo také zalévat).

Právě to znamená „vstát z mrtvých“.

Modlitba

Pane Ježíši, objevujeme v sobě sílu tvého vzkříšení, která nás činí zářivými, ale jsme stále tak křehcí. Pomož nám, vzkříšený Pane, být pokorní a milosrdní; pak budeme skutečně proměněni jako ty na vysoké hoře!

3. NEDĚLE POSTNÍ

V chrámu našel prodavače dobytka, ovce a holubů i penězoměnce, jak sedí za stoly. Udělal si z provazů bič a všechny z chrámu vyhnal, i s ovce a dobyttem, směnárníkům rozházel mince, stoly zpřevracel a prodavačům holubů poručil: „Pryč s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržiště!“ (Jan) 2,14-16

O hodinu později se prodavači jistě vrátili na své místo: bič z provazů na věci mnoho nezmění! Přesto jsme díky evangeliu svědky této scény láskyplné žárlivosti: Ježíš se nechce dělit o dům svého Otce s těmi, kdo z něj udělali tržiště. Ježíš chce **chrám, který je prostorem, kde se setkávají člověk a Bůh**. A tímto prostorem je on sám.

Místem setkání je vlastně sama osoba zmrtvýchvstalého Ježíše: „Ježíš mluvil o chrámu svého těla“ (Jan 2,21).

Vzpomeňme na proroka Zachariáš: „A nebude už kramáře v domě Hospodina zástupů v onen den“ (Zach 14,21).

Trh... zvuk - dramatizace

Dnešní úryvek představíme dětem malou **dramatizací**:

- Vytvoříme si **karty se „zvukovou“ rolí**, kterou má každý účastník hrát: býk, ovce, holubice, zlaté a stříbrné mince, kupec, směnárník.
- Pro každou roli vytvoříme **tolik karet, kolik je účastníků**.

- Dětem vysvětlíme, že jim budeme vyprávět úryvek z evangelia a až **uslyší slovo, které mají zobrazené** na jejich kartičce, mají **udělat příslušný zvuk**.

Vyprávění příběhu:

Pojďme teď do jeruzalémského chrámu. Často se stávalo, že kolem velkých svatyní založili obchodníci trh, na kterém se dal koupit dobytek, ovce a holubice, které pak lidé přinášeli jako oběti (ne že by z toho dobytek, ovce a holubice měli velkou radost!)

Kvůli tomu tady bylo v oběhu plno zlatých a stříbrných mincí a byli tu také směnárníci, kteří podle potřeby měnili zlaté mince za stříbrné a stříbrné za zlaté, čímž si samozřejmě vydělávali.

Jednoho dne sem přišel Ježíš, slyšel všechno to bučení dobytka, bečení ovcí, poletování holubů a také křik obchodníků a směnárníků; všichni společně dělali tolik hluku, že je všechny vyhnal! Udělal z provazů bič (tím nemohl nikomu ublížit) a začal rozhánět holuby, pustil ovce a odvázal dobytek, který se rozutekl na všechny strany. Víte, co dělá dobytek a ovce, když je nikdo nehlídá, o holubech ani nemluvě!

Po kupcích došlo na směnárníky: Ježíš jim převrhl stoly, ze kterých padaly všechny ty zlaté a stříbrné mince a rozkutálely se do všech stran... Zkrátka tam zůstal velký nepořádek, kterého určitě využili ti, kteří si vždycky tajně strčí do kapsy nějakou tu zlatou nebo stříbrnou minci.

A pak (i když jsme si teď z toho trochu dělali legraci) Ježíš řekl něco opravdu vážného: „Odneste to odsud! Nedělejte z domu mého Otce tržiště!“ A tak rychle odešli kupci s dobyt看kem, ovcemi a holuby, kteří jim zbyli, a směnárníci se zlatými a stříbrnými mincemi, které dokázali najít...

Od mlčení k důvěře - společná modlitba

Na konci této dramatizace se zkusíme trochu ztišit a navrhne krátkou modlitbu. Uvedeme ji následovně: „Ježíš si přál, aby v chrámu bylo ticho, aby se v něm každý mohl modlit a setkat se s Pánem a obrátit se k němu. Teď, v této krátké chvíli ticha, se každý z nás může obrátit na Ježíše jako na přítele.“

Modlitba

Pane, dej, abychom se s tebou, ať už sami ve svém pokoji, nebo všichni společně v kostele, mohli setkat v tichu a v naprosté důvěře jako s přítelem!

4. NEDĚLE POSTNÍ

Ježíš mu řekl: „Tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný.“ (Jan 3, 14-15)

Nikodém přichází za Ježíšem v noci, za tmy. Hledá světlo, ale nemá odvahu za světla přijít. Poznává v Ježíši „učitele, který přišel od Boha“ (v. 2), ale nemůže se ubránit pochybnostem a ptá se: „Jak se to může stát?“ (v. 9).

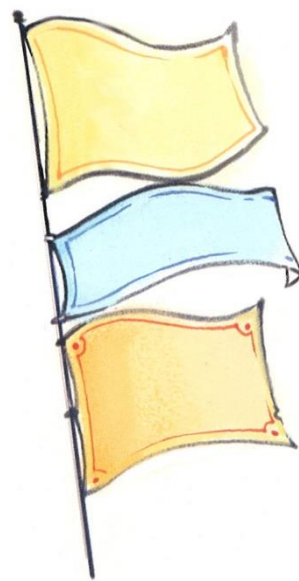
Výchozím bodem je **nejistota ohledně Boží lásky**: Opravdu nás miluje? Jak je to možné? Ježíšova odpověď rozvíjí **tři témata**: intenzitu této lásky, věčný život a odsouzení. Nejprve tedy velké potvrzení lásky: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (v. 16).

Bůh lidstvo neopustil, naopak mu poslal svého Syna! Nezošklivil si člověka a nepropadl pesimismu, který je naopak naším velkým pokušením. Daleko spíše je do člověka stále zamilovaný!

V Ježíši nás Bůh miluje do té míry, že nás neodsuzuje, raději se nechává zabít, než aby nás odsoudil. Definitivně a bez stínu pochybností tak můžeme pochopit, že Bůh je nekonečný a nekonečně miluje. Stejně tak můžeme pochopit pravdu o nás – **tajemství nekonečně milovaného člověka**.

Pohled na kříž („jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka“, v. 14) **nám ukazuje pravý obraz Boha**: on je Matka a Otec, já jsem syn, ostatní jsou bratři; zlo, které působím, je tu tedy proto, že to ignoruji. Podle Ježíšových slov o věčném životě Nikodémovi **nejde o příslib do budoucna**, ale o to, co se odehrává v přítomnosti a rodí se nyní z Ducha (v. 5–8). Kdo přijme Boží bezpodmínečnou lásku k nám, ten už ve svém životě objevuje život věčný. Není to kvůli jejímu trvání, ale díky její kvalitě: je nezničitelná, smrt ji nemůže rozdrtit.

Posledním tématem je **odsouzení**. Když toto slovo vidíme, rozumíme jím trest, ale tak tomu není (v. 18 a násl.). Odsouzení je **důsledkem toho, že**

nevěříme, že nás Bůh miluje, a smutek z toho, že se necítíme milováni, nás dramaticky tlačí do temnoty.

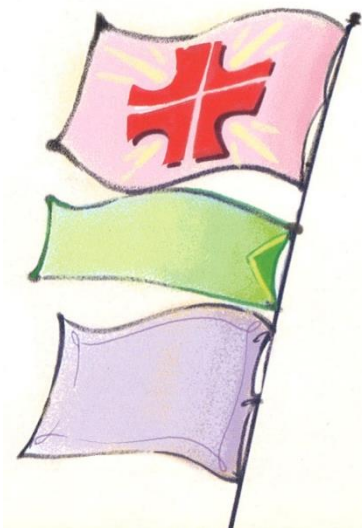
Existuje však lék. Pokud se v situaci, kdy jsme uštknuti hady, otravováni jedem a utlačováni zlem **odvážíme pozvednout oči k Synu člověka** vyvýšenému na kříž, jed podezíravosti, že Bůh nás ve skutečnosti nemiluje, nám už nemůže ublížit.

Pozvedni zrak - řízená reflexe

Úryvek této neděle z Janova evangelia není – jak to často ve čtvrtém evangeliu bývá – nejsnadnější. Připravíme děti na poslech tím, že společně vytvoříme jednoduchý výkres: stožár s několika prapory.

Na stožáru vlaje několik vlajek. Do každé z nich napíšeme, na co se během dne nejčastěji díváme: máme více oči pro videohry, nebo pro členy naší rodiny? Díváme se při vyučování častěji na hodinky, nebo na učitele?

Díváme se na oblohu a mraky, nebo se krčíme a sledujeme více na svou zlost? Z přečteného úryvku vyplyne právě toto: pohled na Ježíše nám prospěje a umožní nám objevit a vnímat, že jsme milováni.

Přívěšek - rukodělná aktivita

Dejme našim úvahám konkrétní podobu a vyrobme přívěšek, který budeme mít na očích a na srdci.

Zvoleným obrazem nemůže být nic jiného než kříž, ale kříž „hřejivý“, „milující“.

K jeho výrobě doporučujeme dobře vyleštěnou oválnou dřevěnou placku, na kterou kříž namalujeme akrylovými barvami, použijeme techniku vypalování (pyrografie), případně koláže, zvolit však můžeme libovolný způsob (modelování, keramika, korálkování, práce s textilem apod.)

Modlitba

Pane, ty nás miluješ! A my ti někdy nevěnujeme ani pohled. Dej, ať se ti místo toho naučíme děkovat!

5. NEDĚLE POSTNÍ

(Několik Řeků) přistoupilo k Filipovi, který byl z Betsaidy v Galileji, a prosili ho: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“ Filip šel a řekl to Ondřejovi, Ondřej a Filip to šli říci Ježíšovi. Ježíš jim odpověděl: „Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka. Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek“. (Jan 12, 21-24)

Jak to všechno začalo? Několik neznámých cizinců se obrací na Filipa (a oslovují ho přitom „Pane“), protože **chtějí poznat Ježíše**. Filip to řekl Ondřejovi a společně s ním se pak oba obracejí na Ježíše.

Kdo jsou Filip a Ondřej, kteří nás přivádějí k Ježíši? A **jak někoho k Ježíši vést** dnes?

Odpověď je znepokojivá. „**Přišla hodina**“ rozhodně není skvělou vizitkou, ani okamžitým a jednoduchým způsobem, jak se s někým seznámit a zahájit s ním rozhovor nebo začít srozumitelné představení! Co mohli všichni, apoštolové a sympatizanti z řad Řeků, pochopit? Čemu rozumíme my?

To, co nakonec následuje, je triumfem paradoxu, v němž jsou **znaménka hodnot převrácená**: zemřít znamená žít a ztratit znamená získat. Opravdu znepokojivé! Je dobře, že v nás výrok o semeni rezonuje, protože Ježíš za jeho platnost ručí: „Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek.“ (Jan 12,24)

Důvěřujme! Běžme a **riskujme svěřit „zemi“ sebe sama s láskou** a z lásky; nechme se jí dokonce zcela pohltit (to není ani jednoduché, ani okamžité, ba ani snadné).

Slovo do pranice - hra - příběh

Uvedme úryvek evangelia **hrou na „bezdrátový telefon“**:

Rozestavíme skupinu do půlkruhu a prvnímu v řadě řekneme: „Přišli nějací týpci a řekli mi, že se chtějí setkat s Ježíšem“.

Ten řekne svému sousedovi: „Řekl mi .... (naše jméno), že přišli nějakí týpci, kteří se chtějí setkat s Ježíšem“.

Jeho soused zase řekne tomu vedle něj: „Řekl mi ... (jméno souseda), že mu řekl... (naše jméno), že přišli nějakí týpci, kteří se chtějí setkat s Ježíšem“.

Takto pokračujeme, dokud nedokončíme kolo, a pak si vezmeme slovo: „Ale víš, že se ta věc opravdu stala? Evangelium nám o tom vypráví, ale mluví jen o dvou učednících: Ondřejovi a Filipovi. Filip a Ondřej pak šli společně za Ježíšem, řekli mu, že ho nějakí lidé shání a Ježíš jim poslal zprávu s tímto podivným poselstvím, které teď pošeptám do ucha... (poslednímu, kdo promluvil), který to 'pošle zpět' „bezdrátovým telefonem“.

Poselství, které zašeptáme: „Když pšeničné zrno odumře, přinese mnoho ovoce“.

Znovu zopakujeme: „Co si myslíte o tomto podivném poselství, jak na vás působí? Mimochodem, už jste někdy zaseli pšeničné zrno?“

Zelená dílna - praktická činnost a pozorování

Může se to zdát samozřejmé, ale vzhledem k tomu, že děti nemají téměř žádné konkrétní „zemědělské“ zkušenosti, není to nic nadbytečného: zkusme zasít semínka do několika květináčů doopravdy.

Každý člen skupiny dostane několik semínek a s důvěrou je svěří zemi.

- Poté můžeme uvažovat: pokud se semínko v zemi nerozpadne, rostlina nevyroste.
- Až se rostliny objeví, můžeme je odnést do kostela a umístit je na Zelený čtvrtek vedle oltáře.

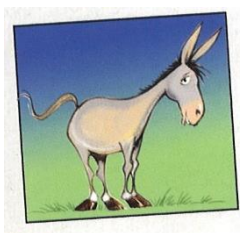
Modlitba

Kdybys nás neujstil, vůbec bychom tomu nevěřili: jestli semínko svěříme „zemi“, přinese hojné plody. Dej, ať to dokážeme i my říkat svými skutky těm, kdo tě chtějí poznat!

KVĚTNÁ NEDĚLE NEBO NEDĚLE UTRPENÍ PÁNĚ

Když se (Ježíš a jeho učedníci) blížili k Jeruzalému (...), poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned, jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátko, na němž dosud nikdo z lidí neseděl. Odvažte je a přiveďte!“ (...) Oslátko přivedli k Ježíšovi, přehodili přes ně své pláště a on se na ně posadil. Mnozí rozprostřeli na cestu své pláště a jiní zelené ratolesti z polí. (Mk 11,1-2.7-8 [14,1-15,47])

Podívejme se nejdřív na zmíněného oslíka. Podobně jako ovce o Vánocích v Betlémě **vypovídá osel o chudobě a pokoře**, o Bohu, který se činí nekonečně malým, i když je skutečným králem, který vítězně vstupuje na Sion (srov. Zach 9,9-10). Oslík znamená slabost, která na sebe strhne zlobu a aroganci mocných (Mk 15,31-32); „triumf“, na který brzy zapomenou i přihlížející, kteří nyní rozprostírají na zem pláště a ratolesti (Mk 15,13-14.29-30).

Pokud jde o „zabavení“ oslíka jako dopravního prostředku, můžeme o tom říci alespoň to, jak je vše zvláštní, záhadné, tajemné... jakoby vetkané do času povinnosti i marnotratnosti, poslušnosti i svobody. Takto jsme vybízeni i ke čtení toho, co následuje: jak vstupu do Svatého města, tak událostí, které se tam velmi brzy odehrají.

Skupinová hra na koně, osla a vozík

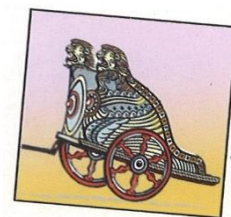

Abychom se lépe vžili do našeho příběhu, začneme hrou.

Připravíme si kartičky se slovy „kůň“, „osel“ a „vůz“. Vytvoříme jich větší množství ve stejném počtu: budou to „životy“, které při hře použijeme.

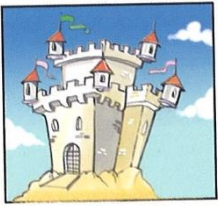
V hracím prostoru pomocí obrázků vyznačíme také dva hrady a na dva papíry nakreslíme holubici.

Rozdělíme hráče na dva týmy, které se postaví na opačnou stranu, než leží jejich hrad. Každému týmu přidělíme jeho vlastní „vlajku“, tj. obraz holubice, a stejnou sadu kartiček s „životy“. Z nich si každý

hráč před začátkem hry vylosuje jednu a zbytek zůstane na místě, odkud hráči do hry vybíhají – na základně.

Cílem je pomoci holubici doletět k vlastnímu hradu.

Princip hry: každý hráč obdrží jednu kartu. Jeden z týmu spolu se svou kartou má zároveň opatrovat holubici v naději, že se mu ji podaří dostat na hrad, aniž by se ho někdo dotkl. Oba týmy vyběhnou proti sobě a každý hráč si „chytí“ (dotkne se) svého soupeře, což znamená výzvu k měření sil. Oba v tu chvíli musí ukázat své karty, přičemž osel vyhrává nad vozem; vůz vyhrává nad koněm; kůň vyhrává nad oslem.

Poražený předá svou kartu druhému a vrátí se na základnu, kde si vylosuje

novou kartu; vítěz si vybere, kterou kartu použije v dalším kole. Pokud má u sebe poražený holubici, musí ji odnést zpět na základnu, odkud může holubice „odletět“ s jiným hráčem.

Hra končí, když:

1. jeden z týmů nemá žádné další karty, z kterých by mohl losovat (tým prohraje);
2. když holubice doletí na hrad (tým vyhraje).

Modlitba

Pomoz nám, Pane, odstranit z našich životů koně a válečné vozy. Nauč nás, Králi života, žít raději mírně a radovat se z tebe, který k nám každý den přicházíš!